

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ

(380 — 439 Μ. Χ.)

ΤΟΜΟΣ 67

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἱστορίαις ἐκκλησιαστικῆς βιβλίας
Ζ'. 33—841.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'. Τὸ τοῦ βιβλίου προοίμιον. 33.
Β'. Τίνα τρόπον ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπὶ τὸ χριστιανίζειν ἐλήλυθεν. 33.
Γ'. Πῶς Κωνσταντῖνου τὰ χριστιανῶν αὐξάνοντος, Δικίνιος ὁ συμβασιλεύων αὐτῷ χριστιανούς ἐδίδωκεν. 40.
Δ'. Ὅτι πόλεμος μεταξὺ Κωνσταντῖνου καὶ Λικινίου διὰ χριστιανούς ἐγένετο. 40.
Ε'. Περὶ τῆς Ἀρείου πρὸς Ἀλεξάνδρον τὸν ἐπίσκοπον φιλονεικίας. 41.
Σ'. Ὡς ἐκ τῆς φιλονεικίας ἀρχὴν διαιρέσεως ἡ Ἐκκλησία ἔλαβε· καὶ ὡς Ἀλεξάνδρος ὁ Ἀλεξανδρείας καθεῖλεν Ἀρειον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν. 41.
Ζ'. Ὡς ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος λυπηθεὶς ἐπὶ τῇ ταραχῇ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπεμψεν Ὅσιον τὸν Ἰσπανὸν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, εἰς ὁμόνοιαν παρακαλῶν τὸν ἐπίσκοπον καὶ τὸν Ἀρειον. 53.
Η'. Περὶ τῆς γεγενημένης συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας, καὶ περὶ τῆς ἐκεῖ ἐκτεθείσης πίστεως. 60.
Θ'. Ἐπιστολὴ τῆς συνόδου, περὶ ᾧν ὥρισεν ἡ σύνοδος· καὶ ὡς καθρέθη Ἀρειος καὶ οἱ ὁμοφρονούντες αὐτῷ. 77.
Ι'. Ὅτι καὶ τὸν Ναυατινῶν ἐπίσκοπον Ἀέσιον κεκλήμει εἰς τὴν σύνοδον ὁ Βασιλεὺς. 100.
ΙΑ'. Περὶ Παφνουτίου τοῦ ἐπισκόπου. 101.
ΙΒ'. Περὶ Σπυρίδωνος τοῦ Κυπρίων ἐπισκόπου. 104.
ΙΓ'. Περὶ Εὐτυχιανοῦ τοῦ μοναχοῦ. 105.
ΙΔ'. Ὅτι Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, καὶ Θεόγνης ὁ Νικαίας, ἐξορισθέντες διὰ τὸ συμφρονῆσαι Ἀρείῳ, ὕστερον βιβλίον μετανοίας διαπεμ-

- ψάμενοι, καὶ συνθέμενοι τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως, τοὺς ἑαυτῶν ἀπέλαβον θρόνους. 109.
ΙΕ'. Ὅτι μετὰ τὴν σύνοδον Ἀλεξάνδρου τελευτήσαντος, Ἀθανάσιος καθίσταται τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἐπίσκοπος. 113.
ΙΣ'. Ὡς Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὸ πάλαι Βυζάντιον αὐξήσας, Κωνσταντῖνου πόλιν ἐπωνόμασεν. 116.
ΙΖ'. Ὡς τοῦ βασιλέως μήτηρ Ἑλένη, ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα παραγενομένη, τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀναζήτησας εὔρε, καὶ ἐκκλησίαν ἀνωκοδόμησεν. 117.
ΙΗ'. Ὡς καὶ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, τὰ μὲν Ἑλλήνων καθήρει, πολλὰς δὲ ἐκκλησίας ἐν διαφόροις τόποις, ἔδρυσεν. 121.
ΙΘ'. Τίνα τρόπον ἐπὶ τῶν χρόνων Κωνσταντῖνου, τὰ ἐνδοτέρω τῶν Ἰνδιῶν ἐχριστιανίσαν. 125.
Κ'. Τίνα τρόπον Ἰσῆρες ἐχριστιάνισαν. 129.
ΚΑ'. Περὶ Ἀντωνίου τοῦ μοναχοῦ. 133.
ΚΒ'. Περὶ Μάνεντος τοῦ ἀρχιεποῦ τῆς αἰρέσεως τῶν Μανιχαίων, καὶ ὅθεν ἦν τὴν ἀρχήν. 136.
ΚΓ'. Ὡς Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, καὶ Θεόγνης ὁ Νικαίας ἀναθαρσήσαντες, σπουδῇ πεποίηται παρατρέψαι τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν, διὰ τὸ σκευωρήσασθαι Ἀθανάσιον. 140.
ΚΔ'. Περὶ τῆς γενομένης συνόδου ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἣ καθεῖλεν Εὐστάθιον τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον, ἐφ' ᾧ στάσεως γενομένης, μικροῦ ἀνετράπη ἡ πόλις. 144.
ΚΕ'. Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ σπουδάσαντος ἀνακληθῆναι Ἀρειον. 148.
ΚΣ'. Ὡς Ἀρειος ἀνακληθεὶς, βιβλίον μετανοίας δοὺς τῷ βασιλεῖ, τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν ὑπεκρίνατο. 149.
ΚΖ'. Ὡς Ἀρείου εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν γνώμῃ τοῦ βασιλέως κατελθόντος, καὶ μὴ δεχθέντος ὑπὸ Ἀθανασίου, οἱ περὶ Εὐσέβιον διαφοροὺς, κατὰ Ἀθανασίου διαβολὰς πρὸς τὸν